

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Ловеч, 06.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Търговско дело №
20224300900027 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство с правно основание чл.327,ал.1, чл.309 от ТЗ, вр.с чл.86 от ЗЗД и чл.237 от ГПК.

Съдът е сезиран с искова молба от „АГРОБЛОК“ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр*****, представлявано от Д.Т.Т.,с пълномощник адв.Ю. М.-АК-Велико Търново,със съдебен адрес гр.*****, срещу „АГРО ГРУП ЛУКОВИТ“ ЕООД с ЕИК *****, представлявано от управителя Д.В.В., със седалище и адрес на управление в *****, с посочено правно основание чл.327,ал.1 от ТЗ- цена на иска – 211 788.99лв. и чл.309 от ТЗ и цена на иска – 40 592.89лв. Ищецът основава претенциите си на сключени с ответника два договора за продажба, като твърди,че е изпълнил ангажиментите си на продавач и е доставил уговорените стоки, съставил изискваните документи, но купувачът, макар да ги е получил- не е заплатил цената в уговорения срок. Сочи, че по Договор CF 012021-048/25.01.2021г. е предал 200 240г. тор карбамид, за което е съставен Приемо-предавателен протокол от 25.01.2021г. Съгласно чл.6 от договора страните са определили цената за метричен тон в размер на 603.78лв., или за доставеното количество е 120 900.91лв. без ДДС. Дружеството е издало фактура с №1000001300/25.01.2021г. на стойност 145 081.09лв. с включен ДДС. Поради липса на плащане в уговорения срок- 01.08.2021г. и след няколко проведени разговори с купувача, страните са постигнали споразумение, с което регламентират последиците от забавата- Анекс №1/02.11.2021г.,с който са променили крайният падеж за плащане от 01.08.2021г. на 02.12.2021г., изменен е и размерът на уговорената неустойка по чл.23 от договора- от 10% на 2.5% за всеки месец забава. Страните са се уговорили, че за периода от 01.08.2021г. до 02.12.2021г. размерът на неустойката ще е 14 991.71лв., като са съставили Протокол за

неустойка №168. Купувачът не е изплатил дължимата по договора цена до края на 2021г., поради което е изчислена неустойка за периода от 03.12.2021г. до 31.12.2021г. в размер на 3 506.13лв. и е съставен Протокол за неустойка №170. Така общият размер на дължима неустойка е 18 497.84лв. за периода от 01.08.2021г. до 31.12.2021г. До предявяване на иска също няма плащане, поради което се допълва и със сумата 9 309.37лв. Така претенцията по Договор CF 012021-048/25.01.2021г. е за договорена и неизплатена продажбена цена в размер на 145 081.09лв. с ДДС и претенция за дължима и незаплатена неустойка в общ размер на 27 807.21лв.

Между страните е сключен и Договор CF 022021-086/05.02.2021г., по силата на който ищецът е предал 125 940г. тор CAN 27% N+12,5 CaO, за което е съставен Приемо-предавателен протокол от 05.02.2021г. Съгласно чл.6 от договора страните са определили цената за метричен тон в размер на 441.40лв., или за доставеното количество е 55 589.92лв. без ДДС. Дружеството е издало фактура с №1000001378/05.02.2021г. на стойност 66 707.90лв. с включен ДДС. Поради липса на плащане в уговорения срок- 01.08.2021г. и след проведени преговори с купувача, са постигнали споразумение за регламентиране на последиците от забавата- Анекс №1/02.11.2021г., с който са променили крайният падеж за плащане от 01.08.2021г. на 02.12.2021г., изменен е и размерът на уговорената неустойка по чл.23 от договора-от 10% на 2.5% за всеки месец забава. Страните са се уговорили, че за периода от 01.08.2021г. до 02.12.2021г. неустойката ще е 6893.15лв. и са съставили Протокол за неустойка №169. Сочи, че купувачът не е изплатил дължимата по договора цена до края на 2021г., поради което е изчислена неустойка за периода от 03.12.2021г. до 31.12.2021г. в размер на 1612.11лв. и е съставен Протокол за неустойка №171. Така общият размер на дължима неустойка е 8 505.26лв. за периода от 01.08.2021г. до 31.12.2021г. До предявяване на иска също няма плащане, поради което се допълва и със сумата 4 280.42лв. за периода от 01.01.2022г. до 18.03.2022г. Така претенцията по Договор CF 022021-086/05.02.2021г. е за договорена и неизплатена продажбена цена в размер на 66 707.98лв. с ДДС и претенция за дължима и незаплатена неустойка в общ размер на 12 785.68лв.

Ищецът счита, че исковете му са подкрепени с убедителни доказателства за възникналите търговски взаимоотношения с ответника. На купувача е дадена възможност да изпълни доброволно задълженията си, предоговаряни са нови срокове и по-ниски размери на неустойка, но въпреки това липсва изпълнение.

Постъпи отговор от ответника „АГРО ГРУП ЛУКОВИТ“ ЕООД с ЕИК *****, представлявано от управителя Д.В.В., със седалище и адрес на управление в *****, представлявано от адв.Г. С. П.-САК, със служебен адрес ***** тел.***** и ел.поща: advpetrova@abv.bg. Ответникът признава исковете изцяло- по основание и по размер. Заявява, че макар и да е бил в забава, с поведението си е изразявал готовност да погаси задължението си към ищеца. Това се потвърждава и от обясненията на последния за водените преговори и постигнато предоговаряне. Сочи, че забавата в плащането е в резултат на финансови затруднения. Има претенция за възстановяване на направените по делото разноски.

В допълнителна искова молба от „АГРОБЛОК“ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр******, представлявано от Д.Т.Т.,с пълномощник адв.Ю. М.-АК-Велико Търново, уточни претенциите си- съгласно чл.6 от Договор СФ 012021-048/25.01.2021г. и чл.327 от ТЗ претендира главница в размер на 145 081.09лв., с включен ДДС, а на основание чл.9 от договора и чл.309 от ТЗ - неустойка в размер на 27 807.21лв. По Договор СФ 022021-086/05.02.2021г. и чл.327 от ТЗ претендира главница в размер на 66 707.98лв.,с включен ДДС,а на основание чл.9 от договора и чл.309 от ТЗ - неустойка в размер на 12 785.68лв. Не се съгласява с твърдението на ответника, че не е станал причина за завеждане на делото. Оспорва и претенцията за разноски, като излага подробни аргументи. Представя списък на разноските си и доказателства за извършването им.

Ответникът „АГРО ГРУП ЛУКОВИТ“ЕООД с ЕИК *****, получил определението по чл.373 от ГПК на 12.07.2022г., не представи допълнителен отговор.

По делото са допуснати обезпечителни мерки- по реда на чл.390 от ГПК, пост.по ч.гр.д.№24/2022г.по описа на ОС-Велико Търново-запор на банкови сметки на ответника до размера на цялата претенция, състояща се от главници- 211 788.99лв. и неустойки 35 474.66лв. По реда на чл.389,вр.с чл.397,ал.1,т.2 от ГПК, с Определение №166/07.08.2022г. настоящият състав е допълнил обезпечението със запор върху селскостопанска техника на обща стойност 255 000лв. Ищецът е подал още две молби за допълване на обезпеченията, които са оставени без уважение-с Определение №187/08.08.2022г. и Определение №191/12.08.2022г.

С Молба с вх.№04.08.2022г. ищецът заяви желание да се постанови решение по реда на чл.237 от ГПК,с оглед признанието на иска от ответника. Поиска делото да се разгледа в закрито съдебно заседание по реда на чл.376,ал.1 от ГПК. С Определение №194/15.08.2022г. съдът се произнесе по редовността, допустимостта на исковите и представи на страните проект за доклад,като уважи искането за произнасяне по реда на чл.376,ал.1 от ГПК, с дата за постановяване на решение 30.08.2022г. Поради инициирано от ищеца обжалване на Определение №191/12.08.2022г.,пост.по реда на чл.390 от ГПК, което към определената дата беше все още висящо пред АС-Велико Търново, съдът отмени Определение №194/15.08.2022г. и насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 27.09.2022г.

В съдебното заседание ищецът се представлява от адв.М., която заяви, че поддържа исковата молба и няма искания за събиране на доказателства. Поддържа искането си за постановяване на решение. Заяви възражение за прекомерност на възнаграждението на пълномощника на ответника.

От събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в съвкупност, и становището на страните, съдът приема за установено следното:

По допустимостта.

С определението си по чл.374 от ГПК съдът прие,че претенциите са допустими.

Предявени са осъдителни искове, основани на сключени два идентични Договора за продажба на торове и анекси към тях, с издадени фактури, приемо-предавателни протоколи и протоколи за неустойка и с твърдения за наличие на търговска продажба, съдът приема, че страните са надлежно сезирани-продавач и купувач по договорите. При твърдението за наличие на непогасени задължения, предявените осъдителни искове се явяват допустими.

По същество.

В отговора ответникът заяви пълно признание на исковете, а ищецът поиска да се постанови решение по чл.237 от ГПК. След проверка съдът прие, че не са налице пречки за постановяване на решение при признание на иска- признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави и заявिलата го страна може да се разпорежда с това право- признанието е направено от законния представител на ответника, с изрично упълномощаване на процесуалния представител за такова изявление съгл.чл.34,ал.3 от ГПК..

При наличие на предпоставките по чл. 237 от ГПК съдът не следва да излага мотиви по съществото на спора, а да постанови решение само въз основа на направеното от ответника признание.

Така съдът приема,че е сезиран с два обективно предявени осъдителни иска от „АГРОБЛОК“ЕООД с ЕИК *****, срещу „АГРО ГРУП ЛУКОВИТ“ЕООД с ЕИК *****, от които- иск по чл.327 от ТЗ - за заплащане на главница по съгласно чл.6 от Договор CF 012021-048/25.01.2021г. в размер на 145 081.09лв., с включен ДДС и главница по Договор CF 022021-086/05.02.2021г. в размер на 66 707.98лв., с включен ДДС. Предявен е и иск по чл.309 от ТЗ – за заплащане на неустойки- по съгласно чл.9 от Договор CF 012021-048/25.01.2021г. в размер на 27 807.21лв. и по Договор CF 022021-086/05.02.2021г. в размер на 12 785.68лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

При направеното признание на исковете съдът приема,че са основателни и следва да се уважат изцяло. Затова и по реда на чл. 237 от ГПК следва да се постанови решение,с което „АГРО ГРУП ЛУКОВИТ“ЕООД с ЕИК *****, представлявано от управителя Д.В.В., със седалище и адрес на управление в *****, следва да се осъди да заплати на „АГРОБЛОК“ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр*****, представлявано от Д.Т.Т., следните суми: на основание чл.327 от ТЗ- сумата 145 081.09лв., с включен ДДС, представляваща главница по Договор CF 012021-048/25.01.2021г. и 66 707.98лв., с включен ДДС, представляваща главница по Договор CF 022021-086/05.02.2021г.,както и на основание чл.309 от ТЗ- сумата 27 807.21лв.- представляваща неустойка съгласно чл.9 от Договор CF 012021-048/25.01.2021г., за периода от 01.08.2021г. до 18.03.2022г. и 12 785.68лв.– неустойка по Договор CF 022021-086/05.02.2021г. за периода от 01.08.2021г. до 18.03.2022г. Сумите следва да се присъдят със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба- 21.03.2022г. до окончателното им изплащане.

При този изход на процеса ищецът има право на присъждане на направените

разноски. Представен е списък по чл.80 от ГПК с посочени следните разноски: внесена държавна такса- 10 095.28лв., адвокатски хонорар в настоящето производство- 3800лв., разноските в обезпечителното производство-държавна такса- 45лв., такси за привеждане в изпълнение на обезпечителната заповед от ЧСИ- 528лв. и адвокатски хонорар- 2000лв., също и разноски за привеждане в изпълнение на издадените по настоящето дело обезпечителни заповеди-по изп.д.№152/2022г.по описа на ЧСИ с №903 в КЧСИ и район на действие ОС-Ловеч- общо 3 787,7лв. и адвокатски хонорар-500лв. или общо 20 755,98лв. Представени са доказателства обосноваващи реалното извършване на тези разходи. Сумата следва да се възложи в тежест на ответника.

Съдът не намира,че е налице основанието за присъждане в полза на ответника на разноски по реда на чл.78,ал.2 от ГПК. От доказателствата се установява,че причина за завеждане на делото е именно забавата на ответника, който въпреки съдействието на ищеца и направените отстъпки в срока за плащане и размера на неустойката, не е погасил задължението си. Заявяването на намерение не обосновава добросъвестност за изпълнение на просрочените задължения. Видно е,че именно неговото поведение на липса на плащане е причина за инициране на настоящето производство. По изложените съображения съдът приема,че не следва да се присъждат разноски на ответника.

По изложените съображения и по реда на чл. 237 от ГПК, ОС-Ловеч

РЕШИ:

ОСЪЖДА „АГРО ГРУП ЛУКОВИТ“ ЕООД с ЕИК *****, представлявано от управителя Д.В.В., със седалище и адрес на управление в *********, **ДА ЗАПЛАТИ на „АГРОБЛОК“ЕООД с ЕИК *******, със седалище и адрес на управление в гр***** ,представлявано от Д.Т.Т., следните суми:

- **на основание чл.327 от ТЗ-** сумата 145 081.09 (сто четирийсет и пет хиляди и осемдесет и един лева и девет стотинки) лева, с включен ДДС, представляваща главница по Договор CF 012021-048/25.01.2021г. и 66 707.98 (шейсет и шест хиляди седемстотин и седем лева и деветдесет и осем стотинки) лева, с включен ДДС, представляваща главница по Договор CF 022021-086/05.02.2021г.,както и

- **на основание чл.309 от ТЗ-** сумата 27 807.21 (двайсет и седем хиляди осемстотин и седем лева и дваайсет и една стотинки) лева-представляваща неустойка съгласно чл.9 от Договор CF 012021-048/25.01.2021г., за периода от 01.08.2021г. до 18.03.2022г. и 12 785.68 (дванайсет хиляди седемстотин осемдесет и пет лева и шейсет и осем стотинки)– неустойка по Договор CF 022021-086/05.02.2021г. за периода от 01.08.2021г. до 18.03.2022г., заедно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба- 21.03.2022г. до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА „АГРО ГРУП ЛУКОВИТ“ЕООД с ЕИК *****, с горните данни, **ДА ЗАПЛАТИ на „АГРОБЛОК“ЕООД с ЕИК *******, с горните данни, сумата 20 755.98 (двайсет хиляди седемстотин петдесет и пет лева и деветдесет и осем стотинки)лева,

представляваща разноси по делото, от която : внесена държавна такса- 10 095.28лв., адвокатски хонорар в настоящето производство- 3800лв., разноси в обезпечителното производство-държавна такса- 45лв., такси за привеждане в изпълнение на обезпечителната заповед от ЧСИ- 528лв. и адвокатски хонорар- 2000лв., разноси за привеждане в изпълнение на издадените по настоящето дело обезпечителни заповеди-по изп.д. №152/2022г.по описа на ЧСИ с №903 в КЧСИ и район на действие ОС-Ловеч- общо 3 787,7лв. и адвокатски хонорар-500лв.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК решението да се връчи на страните чрез пълномощниците им, на посочените съдебни адреси.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд- Велико Търново, в двуседмичен срок от връчването му на страните

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____